

PORTÚGALSKA

EFNI FYRIR KENNARA

A: Mat á getu nemanda til að lesa á eigin móðurmáli

A1: Framburður á einstaka stöfum stafrófsins

	Nafn stafs	hljóð stafs		Nafn stafs	hljóð stafs		Nafn stafs	hljóð stafs
A	à	[a]	M	eme; me	[m]	B	be	[b]
C	ce	[s]	P	pe	[p]	D	de	[d]
E	e	[E]	S	esse	[s]	G	ge; cue	[g]
F	efe; fe	[f]	V	ve	[v]	R	erre	[R]
I	i	[i]	Z	ze	[z]	N	ene; ne	[n]
J	jota	[Z]	T	te	[t]	O	o	[o]
U	u	[u]	X	xis	[Σ]	H	aga	[--]
Q	cue	[k]	L	ele; le	[l]			

A2: Texti sem lesa á

Era uma vez uma menina que tinha um pássaro que era o seu melhor amigo. Ele era um pássaro diferente de todos os outros pássaros: Era encantado. Os pássaros normais, se a porta da gaiola estiver aberta, vão-se embora e nunca mais voltam. Mas o pássaro da menina voava em liberdade e vinha quando sentia saudades...

As suas penas também eram diferentes. Mudavam de cor. Tinham sempre as cores dos lugares estranhos por onde voava.

Uma vez, voltou totalmente branco, com uma cauda enorme de penas fofas como o algodão. E começou a contar:

"- Menina, eu venho de montanhas frias e cobertas de neve, onde tudo é maravilhosamente branco ...".

Rubem Alves, *A Menina e o Pássaro Encantado* (Adaptació)

A2: Hljóðritun á textanum

Era úma vish úma minína ku dínja úm basserú keu era ú seú miljore emígó. Ill era úm basserú díffrent ðu todúsh úsh ótrúsh bassarúsh: Era ínkendadú. Úsh bassarúsh normæsjh, si e porta de gæjola estivera aberta ven si inbore í núnke mæsh voltá. Mesh ú basserú de minína vóe ein lívurðaðe í viné kvandú sindíe sódade...

Esh súesh beinesh tembeng erá díffernt. Múðaván de kóre. Tínján sinbri esh kórish dúsh lúgares estranjus púre onde vúave.

Úme visj, vúltú tútalmente brenkó, kón úme káðe enorme ði pinësh fúfesh komú ú algúðá. Í gúmsú e kúndare:

"_Minína, eú venjú du montanés fríesh í kúvertes de neve, onde túdú e merevílosemintu brenkú...".

A2: Þýðing á textanum

Fyrir mörgum árum síðan, var stelpa sem átti fugl og hann var besti vinur hennar. Þessi fugl var ólíkum öllum öðrum: Hann var í álögum. Venjulegir fuglar fara og koma ekki aftur þegar hurðin á búrinu er opnuð. En fuglinn sem stelpa átti flaug frjáls og sneri aftur þegar hann fékk heimþrá.

Fjaðrirnar hans voru líka öðruvísi. Þær breyttu um lit. Þær voru alltaf á litin eins og skrítnu staðirnir sem hann hafði flogið um. Einu sinni, kom hann aftur allur hvítur, þakinn fjöðrum sem voru mjúkar eins og bómull

Og hann byrjaði að segja frá: “Veistu hvað vinan, ég kem frá köldum og snjólögðum fjöllum, þar sem allt er svo fallega hvítt...”